

Volk van God, geliefde broers en zussen van Jezus Christus,
welkome gast hier in de kerk of meeluisteraar via radio of internet,

[dia1] 9/11 – 11 september

Sommige gebeurtenissen zijn zo indrukwekkend, zo ingrijpend, dat ze de wereld veranderen. Staan zo op je netvlies gegrift, dat je ze nooit weer vergeet.

- Ik ken het alleen maar van de foto, maar iedere keer weer grijpt het me aan [dia2] als ik dat jongetje zie met die angstige blik in zijn ogen en zijn handen in de lucht. Bang voor het geweer, bang voor wat komen gaat. Onvoorstelbaar: mensen die als vee in treinwagons worden weggevoerd om te worden vergast, enkel omdat ze Jood zijn...

- Er zijn mensen die nog precies weten waar ze waren en wat ze deden toen op 22 november 1963 in Dallas, Texas president [dia3] John F Kennedy werd doodgeschoten. Dan gaat er een schok door je heen: de president van het machtigste land van de wereld vermoord. En waarom? De complottheorieën zijn niet van de lucht...

[dia4] 9/11 – 11 september

En dan gebeurt er iets wat je zelf bewust meemaakt. Onvoorstelbaar. 10 jaar geleden, ik voelde me een jong predikantje in Rodeschool, zat in mijn studeerkamer en hoor voor het nieuws dat [filmbeelden] een vliegtuig in een van de hoogste gebouwen van New York is gevlogen. Snel zet je de tv aan, en wat je dan ziet is werkelijk onbeschrijflijk. Het blijkt geen vreselijk ongeluk maar brutale opzet, want er boort zich nog een vliegtuig in de toren ernaast.

Paniek. Angst. Radeloosheid. Mensen die in wanhoop naar beneden springen. En dan dat moment dat die enorme hoog ten hemelreikende torens als een plumpudding in elkaar storten. Ongelooflijk. Duizenden doden. Wat een ellende.

[dia5] Na 9/11 is de wereld niet meer wat ze was.

Achteraf moet je toegeven dat Al Qaida met z'n aanslag op de Twin Tower het – zeg ik dan maar even – het westen in haar hart heeft geraakt.

Met de instortende torens stortte ook het blakende zelfvertrouwen, heel veel zekerheid en veiligheid, alles waarop men zijn toekomst had gebouwd, alle glitter en glamour in elkaar.

Er komt een oorlog tegen terreur. Irak. Afghanistan. De jacht op Osama Bin Laden.

Maar tegelijk neemt de terreurdreiging toe. Aanslagen. Londen. Madrid. Code oranje...

Angst en onzekerheid worden gevoed. Detectiepoortjes. Controle. Wie kan je nog vertrouwen?

Economische crisis. Banken die omvallen. Munten en aandelenkoersen die onder druk staan.

Populisme. Inspelen op het gevoel dat bij velen leeft van een oprukkende gewelddadige islam, gecombineerd met dat alles wat veilig en vertrouwd was weg is. Dat niets meer hetzelfde is...

[dia6] 9/11. Het is goed om tien jaar na dato in de spiegel te kijken.

Het zou pas echt erg zijn als we niet leren van al het vreselijke dat gebeurt – dan zou het echt voor niets zijn geweest...

Daarom: waarop stellen wij ons vertrouwen?

Waar zoek ik mijn zekerheid, mijn houvast in?

Waar draait het bij mij om?

Verwacht ik het van aandelen en obligaties en rente en onroerend goed en het zoeken van een zondebok en vreemdelingenhaat en strengere regelgeving en harder optreden, of...

Bouw ik mijn huis op zand of op rots?

De apostel Paulus geeft daar een heel duidelijk antwoord op: [dia7] *ik had besloten u geen andere kennis te brengen dan die over Jezus Christus, de gekruisigde.*

Paulus zegt: dát, beter: Hij – [dia8] Jezus – is waar het om draait.

In een wereld waar alles als het erop aankomt in elkaar zakt, en alles wat je dacht dat veiligheid en vastheid kon geven zomaar wegvalt, niets is wat het lijkt te zijn, in zo'n onberekenbare wereld is er maar Eén waar je je echt aan vast kunt klampen, Eén die houvast en zekerheid en hoop en toekomst geeft; en die Ene is Jezus Christus!

Alleen, dat is, als je er goed over nadenkt, toch belachelijk – hoezo draait alles om Jezus? Hoe bedoel je dat Hij houvast geeft? Waar is Hij dan? Wat doet Hij dan? Wat merk ik dan van Hem? Je komt Jezus nergens tegen, ziet Hem niet in de krant of op tv...

Mensen die in Jezus geloven kun je dan ook makkelijk wegzetten: als iets voor op het platteland, voor de *boerties van buut'n*, de achter krantenpapier dichtgeplakte *biblebelt*. Achterlijk dat je nog in een God gelooft. Ouderwets, wie doet dat nou nog!? Geloof is bekrompen en voor domme mensen die niet zelf nadenken.

Grappig is, dat deze reactie op het geloof zo oud is als het geloof zelf.

Paulus constateert immers al dat een gekruisigde Christus voor Joden [dia9] aanstootgevend en voor heidenen dwaas is. Dat wil zeggen dat ook al in zijn tijd de weldenkende mensheid het geloof dom vindt, het geloof dat iemand die aan het kruis gehangen en gestorven is je redding biedt. Wie een beetje zelf nadacht, wie wat had gestudeerd, wie zich de Griekse wijsheid en welsprekendheid had eigen gemaakt, had zo'n geloof niet nodig.

Ook het schamperen op de gelovigen lees je al terug in wat Paulus schrijft.

Onder u (zegt Paulus dan tegen de gemeenteleden in Korinte) waren niet veel die naar menselijke maatstaf wijs waren, niet veel die machtig waren, niet veel van voorname afkomst. Dom volk uit de provincie dus.

En wat kun je je als gelovige, als christen in 2011, soms gekleineerd voelen, een nul, een niets. Je kunt daar ook bang voor zijn, en daarom maar niet laten merken dat je christen bent. Want straks zetten ze je weg als iets uit een museum. Maken ze je belachelijk. Is er niemand die meer naar je luistert, of aandacht aan je besteed. Tel je niet meer mee...

Maar kijk dan 's hoe Paulus die gemeenteleden, die haast een minderwaardigheidscomplex hebben of zouden krijgen, een hart onder de riem steekt: [dia10] *Wat in de ogen van de wereld dom is heeft God uitgekozen om de wijzen te beschamen, wat zwak is heeft God uitgekozen om de sterken te beschamen en wat onbeduidend is en wordt veracht heeft God uitgekozen om wat wel iets is teniet te doen.*

Dit is prachtig. Paulus zegt als het ware: wanneer je gelooft in Jezus, wanneer je christen bent, heb je daarmee een fantastische status ontvangen. Het is iets wat je gebeurt, wat je overkomt: God heeft jou [dia11] uitgekozen! Hoor je dat – God heeft jou uitgekozen! Jou. Uitgekozen om zijn kind te zijn. Om een nieuwe status, een nieuwe identiteit te krijgen. Je bent niet een *niets*, je bent een *iets*! Je telt wel degelijk mee.

Want wie is er uiteindelijk dom? En zwak? Een niets?

Wie heeft er nog houvast als alle grote wetenschappelijke theorieën en alle indrukwekkende filosofische systemen en alle imponerende economische bouwwerken en alle geweldige politieke structuren ineenstorten? Als een Twin tower in mekaar zakken? Als het allemaal niets waard en niet houdbaar blijkt te zijn?

Wie heeft dan nog wel wat in handen en vaste grond onder de voeten? [dia12]

- De mens die gelooft dat wat ie is en wat ie heeft niet zelfbedacht en zelfverdiend is, maar gekregen.

- De mens die gelooft dat z'n ziel en zaligheid niet in zichzelf maar in een ander ligt: in zijn Heer Jezus Christus!

- De mens die niet in zichzelf gelooft en in eigen kunnen en presteren, maar alles verwacht van de God die 'm uitgekozen heeft.

Want kijk maar hoe Paulus het zegt: [dia13] *door Hem (God) bent u één met Christus Jezus, die dankzij God onze wijsheid geworden is. Door Christus worden wij rechtvaardig en heilig en door Hem worden wij verlost...*

Je ontdekt dat het echt *van God* afkomt, Hij geeft het.

En verder dat je status *in Jezus Christus* geweldig is: wijs, rechtvaardig, heilig, verlost. Wat wil je nog meer?! Is dat iets om je voor te schamen?

Nou ja, wel in die zin, dat het in ieder geval niet iets is om jezelf voor op de borst te kloppen. Zo van, kijk mij nou eens even...

Juist niet. Als een christen zelfvoldaan is of trots of hoogmoedig op anderen neerkijkt, is ie in feite hetzelfde geworden als de wijze van deze wereld. Dan denkt ie dat ie de wijsheid in pacht heeft en dat het van hem is, dat ie er zelf wel mee komt. [dia14.1]

Het gaat er juist om dat je van jezelf afkijkt en niet op iets menselijks vertrouwt maar op God.

Het wezenlijke besef dat het allemaal gekregen is, dat God gekozen heeft, dat Hij jou uitgekozen heeft, en je alles geeft, alles wat je bent, wie je mag zijn.

Wezenlijk is dit: [dia14.2] dat je bent wie je bent in Jezus Christus. *Wil iemand zich op iets beroemen, laat hij zich op de Heer beroemen!*

Dat besef is in onze tijd en cultuur heel erg belangrijk, maar ook heel lastig geworden.

Want tegenwoordig staat niet [dia15] God maar de mens centraal.

Dat ademen wij in. Ook in de kerk.

Je moet wat je wel of niet doet niet door een ander (en dus ook niet door God, of door de wet, of door allemaal regeltjes) laten bepalen, maar door wat je er zelf van vindt.

Het eigen gevoel is meetpunt geworden van al ons handelen. Als iets voor mij maar goed voelt dan is het wel ok, wat anderen er ook van vinden of zeggen.

Vooraf daarom zegt Paulus nu tegen de gelovigen in Emmen: *ik had besloten u geen andere kennis te brengen dan die over Jezus Christus*. Besef alsjeblieft dat het een grote vergissing is dat het om jou draait, een ernstig misverstand dat jij het voor het zeggen hebt en maar kunt doen wat goed voelt. [dia16] Het draait niet om jou, het draait om Jezus! Over Hem moet het gaan. Om Hem moet het gaan. Want *in Jezus Christus* ben je wie je bent.

Maar ho even. Zijn mensen dan niet belangrijk?

En doet het er dan niet toe wat mensen voelen en vinden?

Wat dacht je – zeker wel!

[dia17] En nergens ervaar je dieper en intenser dat wij mensen voor God ontzettend belangrijk zijn dan juist in het feit dat Hij *voor ons* zijn lieve Zoon Jezus Christus naar de wereld zond.

Nergens proef je indrukwekkender dan juist aan het kruis hoeveel God van mensen houdt.

Dat had Hij voor ons over! Zo lief heeft God de wereld...

Het is voor mensen dat God bezig is, in deze wereld, in de gang van de geschiedenis. Dat is allemaal voor ons – zo belangrijk zijn wij voor Hem.

En als je gelooft hoef je je gevoel of je verstand niet uit te schakelen. Soms wordt dat wel gedacht, he, dat geloven is je dom houden en niet te moeilijke vragen stellen en vooral niet teveel nadenken – je moet het per slot van rekening *geloven*...

Niets is minder waar. Paulus was zelf beslist geen domme jongen. En als je verder leest ontdek je dat wijsheid voor hem niet onbelangrijk is.

Maar waar het om gaat is, dat jij als mens – met al je verstand, met al je kennis en wijsheid en kundigheden en wat niet al – dat jij als mens niet het laatste woord hebt, niet maar kunt doen en laten wat je zelf wilt, maar moet aanvaarden dat er een macht boven je is die zeggenschap over je heeft. Dat je beseft dat je als mens wel *mens* blijft, en hoe wijs ook, toch beperkt. En fouten maakt, het mis kan hebben, verkeerde keuzes maakt. En daarom bescheiden moet zijn – laat wie wil roemen zich op de Heer beroemen.

En daarom is het thema van deze preek: [dia18] voor mensen, over Jezus.

Geen andere kennis dan die over Jezus Christus.

Omdat juist dat zo nodig is voor mensen.

Om hen houvast te geven, uitzicht, hoop, toekomst. Om hen boven zichzelf en de bekrompenheid en gebrokenheid van dit tijdige leven uit te tillen, dit leven waar zoveel je bij de handen afbreekt en waar zomaar ten hemelreikende torens instorten en machtige zekerheidssystemen als plumpudding in mekaar zakken.

Daarom zal het over Jezus gaan!

[dia19] 9/11. Een gedenkwaardige dag.

Ook omdat wij, u als gemeente en ik als predikant, vanaf vandaag aan elkaar verbonden zijn.

Een nieuwe fase in ons beider leven.

Ik hoop en bid en wil er naar beste kunnen aan werken dat het ook in de toekomst in de gereformeerde kerk van Emmen [dia20] voor mensen over Jezus gaat. Ja, laten we er samen voor gaan dat het *steeds meer* over Jezus gaat ook in ons leven van alle dag. In ons samenleven als gemeente, maar ook in ons individuele leven.

Dat we diep onder de indruk, geraakt, verwonderd, ontzettend dankbaar over Gods liefde voor mensen zoals die zichtbaar en tastbaar en proefbaar is geworden aan het kruis, steeds meer Jezus gestalte geven in ons leven en het allemaal om Hem laten draaien.

Want deze gemeente is niet van ons, niet van de kerkenraad en al helemaal niet van een predikant. Deze gemeente is van Jezus Christus. En dat zal steeds weer moeten blijken. Het gaat hier voor mensen over Jezus! Want dat is zo goed, zo bevrijdend, zo heerlijk. Dat geeft zoveel houvast...

Deze kerk heet de [dia21] *Goedeherderkerk*. Een mooie en veelzeggende naam die prachtig aansluit bij tekst en thema, en die wat mij betreft ook een program is.

Jezus is de Goede Herder. Alleen als we Hem volgen, achter Hem aangaan, luisteren naar zijn stem, komen we waar we moeten zijn en waar we ook naar toe willen.

Ik als predikant wil u en mag u daarbij helpen. En u als gemeente mag mij daarbij helpen. Ik prijs me wat dat betreft gelukkig te mogen werken in een gereformeerde kerk, waar maar niet een dominee het voor het zeggen heeft, maar een college van ouderlingen leiding geeft, en ik vanmorgen nog weer gehoord heb, dat zij zullen toezien op de waarheid van wat ik verkondig. Daarbij is mijn diepste verlangen dat de boodschap die ik verkondig niet overtuigt door wijsheid, maar zichzelf bewijst door de kracht van de Geest. Want uw geloof moet niet op menselijke wijsheid steunen, maar op de kracht van God.

[dia22] Voor mensen zal het hier daarom over Jezus gaan! Amen